

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
OPIS PATENTOWY

Nr 18449.

Kl. 36 d, 3/02.

Stanislaus J. Landau
(Neuilly sur Seine, Francja).**Przyrząd do rozdzielania strumienia gazu lub powietrza, wpływającego do pomieszczenia.**

Zgłoszono 28 sierpnia 1931 r.

Udzielono 22 maja 1933 r.

Znane przyrządy do podziału strumienia powietrza lub gazu w celu zmniejszenia energii przepływu czynnika i stłumienia przeciągów składają się z kilku powierzchni oporowych umieszczonych jedna za drugą prostopadle do kierunku strumienia i zaopatrzonych w środku w otwory. Każda z powierzchni oporowych odprowadza jedną część strumienia powietrza, a pozostała część płynie dalej przez środkowe otwory. Przyrządy wspomniane posiadają tę wadę, że powierzchnie oporowe są narażone na drgania, które powodują szmery, przyczem przedstawiają one dla przepływu czynnika duży opór. Wady tej unika się częściowo przez wykonanie na odwrotnej stronie powierzchni oporowych powierzchni przewodniczych, zmniejszających opory

przepływu i tworzących łącznie z powierzchnią czołową następnej powierzchni oporowej kanał, rozszerzający się nazewną, który zmniejsza dzięki temu szybkość strumienia. Przyrządy takie posiadają znów tę wadę, że zmniejszenie oporów przepływu jest nieznaczne, ponieważ powierzchnia oporowa jest prostopadła do kierunku strumienia głównego, a kanał rozszerza się tylko w jedną stronę. Takie jednostronne rozszerzanie się kanału zmniejsza również energię przepływu chociaż w stosunkowo nieznacznym stopniu.

Przyrząd według wynalazku polega na tem, że zamiast płaskich powierzchni oporowych stosuje się stożkowe powierzchnie przewodnicze. Każda tarcza składowa przyrządu jest złożona z dwóch pojedynczych

tarcz, stykających się na obwodzie i zaopatrzonych w otwory środkowe. Górna tarcza, zwrócona do kierunku strumienia głównego jest ściśle stożkowa, natomiast dolna tarcza, zwrócona w kierunku odpływu czynnika, posiada w środku zaoblenie. Płaszczyzny środkowe, przechodzące poziomo przez krawędź stykających się tarcz wspomnianych, są względem siebie równoległe.

Na wewnętrznych brzegach powierzchni oporowych, wysuniętych w górę, opór stawiany przepływowi czynnika jest mały, ponieważ czynnik zostaje odchylony w bok pod kątem rozwartym. Każdy poszczególny strumień powietrza wypływa z przyrządu rozdzielczego, utworzonego z poszczególnych tarcz składowych, przez kanał, rozszerzający się w obie strony. Dzięki takiemu prowadzeniu poszczególnych strumieni szybkość powietrza ulega tak znacznemu zmniejszeniu, że powietrze wpływające miesza się zwolna z powietrzem w pomieszczeniu i nie sprawia wrażenia przeciągu.

W przykładzie wykonania, przedstawionym na rysunku w przekroju podłużnym, powietrze dopływa przez króciec a na wewnętrzne wystające brzegi prowadniczych

tarcz składowych (d , e), poczem przepływa na powierzchnię płyty końcowej c , która może posiadać otwór środkowy. Wszystkie tarcze składowe są połączone zapomocą łączników h .

Zastrzeżenie patentowe.

Przyrząd do rozdzielania strumienia gazu lub powietrza, wpływającego do pomieszczenia, znamieny tem, że poza króćcem wlotowym (a) w kierunku przepływu czynnika umieszczone są składowe tarcze prowadnicze, połączone ze sobą zapomocą łączników i złożone każda z ściśle stożkowej tarczy (d) i zaoblonej od strony wewnętrznej tarczy (e), zaopatrzonych w środku w otwory, przyczem płaszczyzny, przechodzące przez krawędzie tarcz prowadniczych, są względem siebie równoległe, dzięki czemu powierzchnie dwóch sąsiednich tarcz prowadniczych tworzą kanał wylotowy, rozszerzający się w obie strony.

Stanislaus J. Landau.

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

